

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0074/2012

28.3.2012

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku Luigiego de Magistrisa o skorzystanie z immunitetu
i przywilejów
(2011/2098(IMM))

Komisja Prawna

Sprawozdawca: Bernhard Rapkay

RR\897496PL.doc

PE469.755v03-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

SPIS TREŚCI

	Strona
WNIOSEK DOTYCZĄCY DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	5
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	10

WNIOSEK DOTYCZĄCY DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku Luigiego de Magistrisa o skorzystanie z immunitetu i przywilejów

(2011/2098(IMM))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Luigiego de Magistrisa z dnia 3 maja 2011 r., ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 9 maja 2011 r., o skorzystanie z immunitetu w związku z postępowaniem toczącym się przed sądem w Mediolanie (Włochy),
  - po wysłuchaniu wyjaśnień Luigiego de Magistrisa, zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu,
  - uwzględniając pisemne wyjaśnienia przedłożone przez Luigiego de Magistrisa zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu,
  - uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
  - uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r. i 6 września 2011 r.¹,
  - uwzględniając art. 68 Konstytucji Republiki Włoskiej,
  - uwzględniając art. 6 ust. 3 oraz art. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0074/2012),
- A. mając na uwadze, że poseł do Parlamentu Europejskiego Luigi de Magistris złożył wniosek o skorzystanie z immunitetu poselskiego w związku z postępowaniem toczącym się przed jednym z sądów włoskich;
- B. mając na uwadze, że wniosek Luigiego de Magistrisa dotyczy pozwu wniesionego przeciwko niemu do sądu w Mediolanie w imieniu Giancarla Pittelliiego w związku ze stwierdzeniami Luigiego de Magistrisa zawartymi w książce pt. *Assalto al PM, storia di un cattivo magistrato* (Atak na prokuratora. Historia złego funkcjonariusza wymiaru sprawiedliwości), która ukazała się w kwietniu 2010 r.;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z pozwem stwierdzenia zawarte w tej książce stanowią pomówienie, w związku z którym powód domaga się odszkodowania;

---

¹ Sprawa 101/63 Wagner v Fohrmann i Krier, Zb.Orz. 1964, s. 195, sprawa 149/85 Wybot v Faure i inni, Zb.Orz. 1986, s. 2391, sprawa T-345/05 Mote v Parlament, Zb.Orz. 2008, s. II-2849, sprawy połączone C-200/07 i C-201/07 Marra v De Gregorio i Clemente, Zb.Orz. 2008, s. I-7929, sprawa T-42/06 Gollnisch v Parlament (dotychczas nieopublikowana w Zb.Orz.) i sprawa C-163/10 Patriciello (dotychczas nieopublikowana w Zb.Orz.).

- D. mając na uwadze, że książka ukazała się w czasie, kiedy Luigi de Magistris był posłem do Parlamentu Europejskiego w wyniku wyborów do Parlamentu Europejskiego z 2009 r.;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej wobec posłów do Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych, a także że zgodnie z art. 9 ww. protokołu posłowie korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- F. mając na uwadze, że Luigi de Magistris powołuje się na art. 8 i 9 protokołu, ale art. 9 nie ma zastosowania z uwagi na z art. 68 konstytucji włoskiej, a zatem poseł w sposób oczywisty opiera się jedynie na art. 8;
- G. mając na uwadze, że – zgodnie z ustaloną praktyką w Parlamencie – fakt, iż postępowanie ma charakter cywilny lub administracyjny albo dotyczy pewnych aspektów objętych prawem cywilnym lub administracyjnym, sam w sobie nie uniemożliwia stosowania immunitetu przewidzianego w tym artykule;
- H. mając na uwadze, że szczegóły sprawy wynikające z pozwu i pisemnego wyjaśnienia Luigiego de Magistrisa przedłożonego Komisji Prawnej wskazują, że poczynione stwierdzenia nie mają bezpośredniego, oczywistego związku ze sprawowaniem przez Luigiego de Magistrisa funkcji posła do Parlamentu Europejskiego;
- I. mając na uwadze, że publikując przedmiotową książkę, Luigi de Magistris nie wykonywał swoich obowiązków jako poseł do Parlamentu Europejskiego;
1. postanawia nie wyrazić zgody na skorzystanie przez Luigiego de Magistrisa z immunitetu i przywilejów;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji oraz sprawozdania właściwej komisji właściwym organom Republiki Włoskiej oraz Luigiemu de Magistrisowi.

UZASADNIENIE

1. Kontekst

Na posiedzeniu w dniu 9 maja 2011 r. przewodniczący ogłosił, zgodnie z art. 6 ust. 3 Regulaminu PE, że dnia 3 maja 2011 r. otrzymał wniosek Luigiego de Magistrisa o skorzystanie z immunitetu poselskiego na mocy art. 8 i 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz art. 68 Konstytucji Republiki Włoskiej zmienionej ustawą konstytucyjną nr 3 z dnia 29 października 1993 r. Zgodnie z art. 6 ust. 3 Regulaminu, Przewodniczący przekazał wniosek Komisji Prawnej. Komisja Prawna wysłuchała Luigiego de Magistrisa w dniu 26 stycznia 2012 r., zgodnie z art. 7 ust. 3 regulaminu.

Wniosek o skorzystanie z immunitetu dotyczy następującej sprawy: Giancarlo Pittelli pozwał L. de Magistrisa do sądu w Mediolanie w związku ze stwierdzeniami Luigiego de Magistrisa zawartymi w jego książce pt. Assalto al PM, storia di un cattivo magistrato (Atak na prokuratora. Historia złego funkcjonariusza wymiaru sprawiedliwości), która ukazała się w kwietniu 2010 r. W przedmiotowej książce Luigi de Magistris omawia postępowanie karne w tzw. sprawie „Shock”, w której G. Pittelli występował jako pełnomocnik oskarżonego.

G. Pittelli twierdzi, że stwierdzenia zawarte na s. 27, 58-60, 88-90 i 113-114 książki są poważnym atakiem na niego, gdyż ukazują go jako członka mafii „białych kołnierzyków”, który utrzymuje niewłaściwe, bliskie stosunki z funkcjonariuszami wymiaru sprawiedliwości, biznesmenami i politykami, m.in. ingerując w postępowania karne.

Ze swej strony Luigi de Magistris twierdzi, że w przedmiotowej książce wyraził swoją opinię w istotnych sprawach odnoszących się do interesu publicznego, oraz utrzymuje, że prowadził śledztwo w sprawie karnej znanej jako „Shock”, która wzbudzała duże zainteresowanie z uwagi na poważny charakter zarzucanych działań przestępczych w tej sprawie. Książka stanowi zatem przejaw działalności politycznej posła do PE, który ma prawo wyrażania swoich opinii dotyczących kwestii wzbudzających uzasadnione zainteresowanie i niepokój społeczeństwa.

2. Przepisy i procedury dotyczące immunitetu posłów do Parlamentu Europejskiego

Artykuły 8 i 9 Protokołu (nr 7) do TFUE w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej brzmią następująco (wyróżnienia dodane):

Artykuł 8

Wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych.

Artykuł 9

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie korzystają:

- a) na terytorium swojego państwa – z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;*
- b) na terytorium innego państwa członkowskiego – z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego.*

Immunitet chroni także członków podczas ich podróży do i z miejsca, gdzie odbywa się posiedzenie Parlamentu Europejskiego.

Nie można powoływać się na immunitet w przypadku, gdy członek został schwytany na gorącym uczynku i nie może on stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregokolwiek ze swoich członków.

Art. 68 włoskiej konstytucji brzmi następująco:

Artykuł 68 [immunitet]

- (1) „Członkowie parlamentu nie mogą być pociągnięci do odpowiedzialności z powodu swych opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych.*
- (2) Żaden członek parlamentu, bez zgody Izby, do której należy, nie może podlegać rewizji osobistej, rewizji miejsca zamieszkania, zostać zatrzymany lub pozbawiony w jakikolwiek sposób wolności osobistej lub być przetrzymywany z wyjątkiem przypadków wykonania ostatecznego orzeczenia skazującego lub ujęcia na gorącym uczynku przestępstwa, gdy przewidziane jest obowiązkowe zatrzymanie.*
- (3) Taka zgoda jest wymagana dla zastosowania względem posłów parlamentu [włoskiego] podsłuchu, w jakiegokolwiek formie, w zakresie rozmów, przekazywania i odbierania informacji oraz przechwytywania ich korespondencji”.*

Procedurę tę regulują w Parlamencie Europejskim art. 6 i 7 Regulaminu. Odnosne przepisy brzmią następująco:

Artykuł 6 - Uchylenie immunitetu

- 1. Wykonując swoje uprawnienia związane z przywilejami oraz immunitetami Parlament dąży przede wszystkim do utrzymania swojej integralności jako demokratycznego zgromadzenia prawodawczego oraz do zagwarantowania niezależności posłów w sprawowaniu ich funkcji. (...)*
- 3. Każdy wniosek w sprawie uchylenia immunitetu posła skierowany do*

Przewodniczącego przez właściwy organ państwa członkowskiego jest przedstawiany na posiedzeniu plenarnym oraz przekazywany właściwej komisji.

4. W przypadku zatrzymania posła lub pozbawienia go swobody przemieszczania się, gdy zachodzi podejrzenie naruszenia jego przywilejów i immunitetu, Przewodniczący, po konsultacji z przewodniczącym właściwej komisji i jej sprawozdawcą, może zainicjować w trybie pilnym działania zmierzające do potwierdzenia przywilejów i immunitetu posła. Przewodniczący informuje o podjętej inicjatywie właściwą komisję oraz Parlament.

Artykuł 7 - Procedury dotyczące immunitetu

1. *Wnioski o uchylenie immunitetu lub o skorzystanie z immunitetu i przywilejów są niezwłocznie rozpatrywane przez właściwą komisję w kolejności, w jakiej zostały wniesione.*
2. *Komisja przedstawia wniosek dotyczący uzasadnionej decyzji zawierający zalecenie przyjęcia lub odrzucenia wniosku o uchylenie immunitetu lub skorzystanie z immunitetu i przywilejów.*
3. *Komisja może zwrócić się do właściwego organu o udostępnienie wszelkich informacji, które uzna za niezbędne do ustalenia zasadności uchylenia immunitetu lub skorzystania z niego. Zainteresowany poseł ma możliwość udzielenia wyjaśnień, może także przedłożyć wszelkie dokumenty oraz dowody pisemne, które uzna za istotne. Posła może reprezentować inny poseł. (...)*
6. *W przypadku wniosku o skorzystanie z przywilejów lub immunitetu komisja stwierdza, czy istnieją okoliczności stanowiące administracyjne lub inne ograniczenie swobody przemieszczania się posłów udających się na miejsce obrad Parlamentu lub z niego powracających bądź swobody wyrażania opinii lub głosowania podczas wykonywania mandatu lub czy wchodzą one w zakres art. 9 Protokołu o przywilejach i immunitetach nieobjęty prawem krajowym. Komisja przedstawia właściwemu organowi propozycję wyciągnięcia odpowiednich wniosków.*
7. *Komisja może wydać uzasadnioną opinię co do właściwości wyżej wymienionego organu oraz co do dopuszczalności wniosku, natomiast nie może w żadnym przypadku wypowiadać się o winie bądź braku winy posła oraz o zasadności wszczęcia wobec niego postępowania karnego na podstawie zarzutów, które są mu stawiane, nawet wtedy, gdy badanie wniosku pozwala komisji na dokładne zapoznanie się ze szczegółami sprawy. (...)*

3. Uzasadnienie proponowanej decyzji

Artykuły 8 i 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej zostały wyraźnie przywołane przez Luigiego de Magistrisa w jego wniosku. Z uwagi na ww. art. 68

włoskiej konstytucji art. 9 nie ma zastosowania w tej sprawie. Z tego względu Luigi de Magistris powołuje się oczywiście tylko na art. 8.

Przedmiotowa książka ukazała się w czasie, gdy Luigi de Magistris był posłem do Parlamentu Europejskiego w wyniku wyborów do Parlamentu Europejskiego z 2009 r.

Zgodnie z ustaloną w Parlamencie praktyką fakt, że postępowanie ma charakter cywilny lub administracyjny albo obejmuje pewne aspekty podlegające prawu cywilnemu lub administracyjnemu, sam w sobie nie uniemożliwia stosowania immunitetu przewidzianego w tym artykule.

Jak utrzymuje Trybunał Sprawiedliwości, zakres immunitetu, o którym mowa w art. 8, „powinien być ustalony wyłącznie na podstawie prawa wspólnotowego”¹. Jednak Trybunał stwierdził również niedawno, że oświadczenie złożone przez posła do Parlamentu Europejskiego poza pomieszczeniami Parlamentu, w którego sprawie wszczęto postępowanie karne w jego państwie członkowskim pochodzenia z tytułu czynu zabronionego polegającego na pomówieniu, nie stanowi opinii wyrażonej w czasie wykonywania przez niego obowiązków parlamentarnych, objętej zakresem immunitetu określonego w tym przepisie, chyba że oświadczenie to odpowiada subiektywnej ocenie, która wykazuje bezpośredni związek z wykonywaniem takich obowiązków². Trybunał podał dalsze wytyczne dotyczące tego, co stanowi przedmiotowy związek, stwierdzając, że we wszelkich wypowiedziach posła powinno być możliwe „wykazanie bezpośredniego związku ze sprawami leżącymi w centrum powszechnego zainteresowania obywateli” oraz że zatem taki związek musiałby być oczywisty³ (podkreślenie sprawozdawcy).

Wypowiedzi Luigiego de Magistrisa w tej sprawie dotyczą zarzutów o niewłaściwym postępowaniu osób trzecich w związku ze śledztwem w sprawie karnej, które poseł prowadził, zanim został posłem do Parlamentu Europejskiego. Z tego względu przedmiotowe wypowiedzi wydają się dalekie od wykonywania obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego, a zatem trudno wykazać ich bezpośredni związek ze sprawami leżącymi w centrum powszechnego zainteresowania obywateli, a nawet gdyby taki związek dało się wykazać, nie miałby on oczywistego charakteru.

W związku z powyższym komisja uznaje, że okoliczności sprawy wynikające z pozwu oraz pisemnego wyjaśnienia i zeznań Luigiego de Magistrisa złożonych w komisji wskazują, że wygłoszone przez posła wypowiedzi nie mają bezpośredniego, oczywistego związku ze sprawowaniem przez Luigiego de Magistrisa funkcji posła do Parlamentu Europejskiego.

Z tego względu komisja uważa, że publikując przedmiotową książkę, Luigi de Magistris nie wykonywał swoich obowiązków jako poseł do Parlamentu Europejskiego.

4. Wniosek

---

¹ Wyżej wymieniona sprawa Marra, pkt 26.

² Wyżej wymieniona sprawa Patriciello, sentencja wyroku.

³ Wyżej wymieniona sprawa Patriciello, pkt 36.

Wobec powyższego i zgodnie z art. 6 ust. 3 Regulaminu, po rozpatrzeniu argumentów za i przeciw w odniesieniu do skorzystania przez posła z immunitetu, Komisja Prawna zaleca, aby Parlament Europejski nie wyrażał zgody na skorzystanie z immunitetu poselskiego przez Luigiego de Magistrisa.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	26.3.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 9 -: 2 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Giuseppe Gargani, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Piotr Borys, Eva Lichtenberger